

en Erhvervsrepræsentation og en Alderscensus paa 40 Aar. Der blev tillige paa dette Møde krævet kvalificeret Majoritet ved alle Afstemninger i Tinget. Dette sidste Punkt nægtede det ærede Medlem at gaa ind paa. Men det ærede Medlem er gaaet ind paa her i Tinget at arbejde paa og stemme for Gennemførelsen af de to første Punkter.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Der er endnu indtegnet 18 Talere. Ikke desto mindre kunde der maaske være Haab om, at Forhandlingen kan tilendebringes i Dag.

Næste Møde holdes i Dag Kl. 7 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1914 til 31. Marts 1915.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

31te Møde.

Onsdag den 29. Oktober, Kl. 7.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Loven af 12. April 1910 om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder gælder indtil den 1. April 1914, og det er i Lovens § 7 fastsat, at Forslag til Revision af den skal fremsættes senest ved indeværende Rigsdagssamlings Begyndelse. I Henhold

hertil fremsættes dette Lovforslag. Naar det fremtræder saa godt som uændret i Forhold til den gældende Lov, skyldes det de Forhandlinger, der har fundet Sted inden dets Udarbejdelse. Indenrigsministeriet har henvendt sig til Forligsmanden og den faste Voldgiftsret, der udnævner Forligsmanden, og efter at have modtaget den faste Voldgiftsrets Udtalelser har jeg endvidere foranlediget en mundtlig Forhandling ved Forligsmanden mellem de to Organisationer, Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund. Som Bilag 2 er optaget Forligsmandens Meddelelser om disse Forhandlinger. Det fremgaar heraf, at Forligsmanden havde ønsket, at Institutionen skulde ændres noget, idet han navnlig henviser til, at i 1916, der altsaa falder indenfor den kommende Lovs Periode, vil 4—500 Overenskomster mellem Arbejdere og Arbejdsgivere løbe ud, og han frygtede, at Forligsinstitutionen, saaledes som den nu er, maaske vilde have Vanskelighed ved at magte denne Situation. Imidlertid har baade Arbejdsgiverne og Arbejderne bestemt udtalt sig imod en Ændring af Forligsinstitutionen, idet de har frygtet, at en Flerhed af Forligsmænd let vilde føre henimod den tvungne Voldgift, som for Tiden begge Parter er Modstandere af. Derfor har Forligsmanden og derefter ogsaa Indenrigsministeren bøjede sig, idet det jo er givet, at paa nærværende Tidspunkt hverken burde eller kunde en Forandring i Loven tilstræbes mod disse to Organisationers Ønsker. Personlig nærer jeg den Frygt, at rent personelt vil det kunne være vanskeligt for Forligsinstitutionen at magte den kommende Situation, og jeg har derfor, efter at have modtaget Forligsmandens Skrivelse, gjort et Forsøg paa, om det var muligt uden at komme ind i en Ordning som den, begge Parter frygtede, at tilvejebringe nogen Forøgelse af Forligsinstitutionens Personel. Men det har i alt Fald ikke foreløbig vundet nogen Tilslutning; hvorvidt det senere maatte kunne lykkes, tør jeg ikke udtale mig om.

Den eneste Ændring i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, i Forhold til den bestaaende Lov er da den, at den Stedfortræder for Forligsmanden, som blev indført i 1912 efter Forhandling med Parterne, nu lovfæstes her i Lovforslaget.

Jeg skal dermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.